

[Grethe Philip.]

til den sag her ved finanslovsbehandlingen. Vi agter, når den paragraf kommer til afstemning, at stemme imod udgiften til et nyt havforureningslaboratorium, fordi vi ikke på dette tidspunkt vil binde os til noget, men jeg vil sige, at vi er ikke dermed totalt afvisende over for, at der kan blive tale om visse aktiviteter på det område, det vil vi kunne drøfte senere. Bag vores afvisning nu af den udgift ligger tanker om, at vi ikke bør udvide laboratorier og bygge nye laboratorier op på en uøkonomisk måde. Kan vi benytte de allerede bestående laboratorier på en billigere og mere hensigtsmæssig måde, ligger der deri en økonomisering af vores ressourcer, som vi er meget interesserede i.

Vi har sammen med nogle andre partier stillet et forslag om en ungdomsydelse. Der ligger heri nogle tanker om, at man bør lægge støtten om til de halvstore, halvvoxsne børn på 16-17 år, således at støtten koncentrerer omkring de unge, hvor familien reelt sidder i små kår. Jeg håber stadig, at vi har muligheder for at komme igennem på dette område.

Vi fastholder som sagt kravet om, at der må ske store besparelser. Vi gør det ud fra en helhedsvurdering, og vi gør det ud fra en erindring hos os om, at vi for ikke så forfærdelig lang tid siden vedtog her i tinget ændringer i vores skattelovgivning, der gav meget store nedsættelser i beskatningen, men at dette skete under den forudsætning, at man så til gengæld måtte holde igen på en del af det offentlige udgifter.

Hvad vi i denne situation er særlig optaget af, er, at der må holdes igen på de offentlige udgifter i de kommende år, altså det, vi kalder budgetoverslagstallene eller BO-tallene. Med de forslag, som regeringspartiet har lagt frem, med alle de ændringsforslag, der er kommet frem, og med de afslag, regeringen er kommet med over for en række forslag om besparelser, vil man med de tal, der er lagt frem for os, i de kommende år lægge statens udgiftsniveau en 3-4 mia. kr. højere end det, der ellers havde været tilsligt. Vi mener, dette er noget meget farligt, specielt hvis der sker det, som vi dog i dette øjeblik må håbe på, nemlig at beskæftigelsesforholdene ændres væsentligt, når der er gået et års tid.

Vi er i det radikale venstre opmærksom på, at vi i øjeblikket har en meget stor arbejdsløshed, og at dette taler for en betydelig støtte til dem, der er arbejdsløse, men navnlig taler for bestræbelser for at få de arbejdsløse i gang med forskellige former for arbejde, dels sådan at man direkte sætter noget i gang, der giver beskæftigelse — jeg tænker f. eks. på arbejder omkring skovvæsenet og klitvæsenet — dels derved at man søger at opmuntre erhvervslivet til i højere grad at sætte gang i deres aktiviteter.

Det socialdemokratiske parti, regeringspartiet, har stillet en lang række ændringsforslag på dette område, og jeg kan generelt sige om disse forslag, at vi på forhånd stiller os meget positivt over for de udgifter, der sigter på beskæftigelses- og erhvervsfremme, men at vi med hensyn til de enkelte forslag må tage visse forbehold. Jeg kan godt her med det samme sige om det forslag, der er fremme om en bistandsfond til akut nødlidende erhvervsvirksomheder, at det er et spørgsmål, som vi ønsker at se nøjere på, og hvor vi på forhånd har visse betænkeligheder.

Vi er også overordentlig betænkelige, hvis man på dette tidspunkt lægger op til store, varige sociale udgifter. Én ting er, at man sætter ind i øjeblikket med støtte til mennesker, der er kommet ud i arbejdsløshed, en helt anden ting er, hvis man indfører nye ting til udbygning af de sociale ydelser, noget, der vil vare ved og forpligte os, og som det i hvert fald i realiteten vil være ganske overordentlig vanskeligt at ændre på, hvis vi igen kommer ind i gode beskæftigelsesforhold.

Det hænger sammen med den generelle økonomiske betragtning, at i en situation, hvor vi har en stor arbejdsløshed, kan man ikke alene tillade sig et betydeligt underskud på finansloven, men det kan også være ganske overordentlig hensigtsmæssigt. Men situationen er en totalt anden i det øjeblik beskæftigelsen stiger og vi måske kommer op på praktisk talt fuld beskæftigelse. I sådan en situation kan vi ikke tillade os at køre med et stort underskud. Da er det gift for samfundsøkonomi. Da vil det bringe os ud i nogle uhyre store vanskeligheder på betalingsbalancen, der til syvende og sidst kan bringe os ind i en total afhængighed af, hvad andre lande og internationale pengeor-